

FESTIVAL I PROVINSEN

- EN STEMNINGSRAPPORT

Af Mette Sloth, Børnekulissen

Det er en kold og regnfuld torsdag, men det ændrer ikke på det faktum, at det er første dag på Mårslets Børne- og Unge Festival, som er en årlig tradition for de af byens børn, der tilbringer hverdagen i dagplejer, daginstitutioner og i skolens yngste klasser.

Dagen indledes med et optog gennem byen, hvilket står som startskud på todagsfestivalen, der skal byde på rigelige mængder af leg, smil og underholdning.

Da Børnekulissen ankommer lidt over middag, er festivalen allerede i fuld gang. Nogle børn leger, andre har stillet sig i kø ved popcornmaskinen, men de fleste har ansigtet rettet mod scenen, hvor underholdningen består af børn der - med lidt hjælp fra de voksne - skal forsøge at cykle over et bræt på hinandens maver - en meget populær aktivitet.

Herefter er det tid til, at Børnekulissen begynder at stille an til Hatteteater. Da kulisserne bæres ind på scenen, skærpes børnenes interesse og opmærksomhed, og de står allerede klar som tilskuere. Da Mie Christophersen, som er dagens historiefortæller, begynder at hænge hatte på kulissernes hanke, vælter det ind med kommentarer omkring de forskellige hatte. Der findes simpelthen ikke dyr, tanker eller egenskaber, som børnene ikke kan få ud af hver enkelt hat.

Således går det ofte, når Hatteteatrets

tilskuere får lov at se historiefortælleren gøre klar til at spille, og det har vist sig at være meget frugtbart senere hen, når historierne for alvor skal igangsættes. Det er det fordi børnene allerede her får en masse input og idéer til forskellige roller, de kan spille. Der kommer også forslag til, hvad rollerne kan indebære af både realistiske, abstrakte og obskure ting.

Mens Mie gør klar til at spille, begynder en stor del af de cirka tyve børn, der allerede står klar ved scenen, at spørge om ikke de må have lov at være nogle af de heldige, der får lov at gøre sin entré på scenen, da Hatteteater jo er en interaktiv teaterform, hvor børnene spiller samtlige roller. De mest ivrige var i den absolut ældste kategori af Hatteteatrets målgruppe, der ligger fra 3 til 12 år.

Da scenen var klar og klokken slog 13, var det tid til, at Hatteteatret skulle begynde. Allerede da konferencieren greb mikrofonen for at byde Børnekulissen velkommen, tog børnene lapperne i vejret for at tilkendegive, at de gerne ville spille med. Da Mie fik ordet valgte hun fire forskellige børn, der skulle indtage rollerne på de skrå brædder.

De resterende børn blandt publikum havde fra tid til anden svært ved at forstå, at det ikke var dem, der skulle stå på scenen, hvilket resulterede i et par uventede gæster under den første fortælling.

Børnene opførte sig dog i store træk rigtig velopdragent, og de var meget tavse under forestillingen, hvor der ellers ofte plejer at være en del støj. Grunden til de sædvanlige støjvibrationer er

sædvanligvis, at det kan være svært for de små at skelne mellem, hvornår der skal være stille, og hvornår der må snakkes og råbes, netop fordi Hatteteater er så interaktivt, som det er, og fordi publikum ofte bliver bedt om at sige lyde eller lave fagter. Denne dag er publikummet dog en anelse ældre end normalt, hvilket altså bevirker et noget lavere støjniveau.

Mie fortalte tre gode og medrivende historier med karakterer spredt over et bredt spektrum, heriblandt Robin Hood, en prinsesse, en brud og en bjørn. Ofte kommer børnene til at lade nogle af figurerne gå igen i de forskellige historier, men ikke i dag – måske fordi samtlige figurer blev drøftet under ophængningen af hattene, således at børnene allerede havde idéer til mange af dem.

Al den tid, Hatteteatret stod på, var der rift om pladserne på scenen, og man kunne se, at de, der blev valgt, var stolte over at optræde – man kunne sågar se, at de spejdede udover hele festivalpladsen, øjensynligt for at få afklaret, hvorvidt deres venner var opmærksomme på, at de stod i rampelyset.

Fortællingerne blev rundet af med en stor applaus til de medvirkende børn, og publikum forsvandt ud på pladsen, hvor de havde mulighed for at lege indtil næste optrædende skulle indtage scenen.

Alt i alt var det en yderst fornøjelig dag på Mårslet Børne- og Ungefestival. Alle var i godt humør og ved godt mod på trods af de mange regndråber, og det gælder både børn, pædagoger og de optrædende.

Vi ses til næste år, når Mårslet åbner dørene for endnu en festival fyldt med teater og musik for alle byens børn.